Obdrží:

dle rozdělovníku na konci rozhodnutí

Spisová značka	**Oprávněná osoba/☎linka/email**	**Liberec**
OÚPSŘ 233/2023-OSŘ **Číslo jednací** KÚLK 12116/2024-OSŘ	Mgr. P. Sláma/ 485 226 689 pavel.slama@kraj-lbc.cz	23. února 2024

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád"), přezkoumal na podkladě odvolání subjektů:
1) veřejnoprávní korporace Obec Víchová nad Jizerou, IČO: 00276251, Víchová nad Jizerou, č. p. 8, 512 41 Víchová n. J., odvolání učinil zástupce obce, advokát [redacted] ul. [redacted], [redacted], IDDS: [redacted] (advok. kancelář [redacted], písemností ze dne 23. 6. 2023 (na odvolání je uvedeno nesprávně datum 23. 5. 2023; písemnost byla vložena k přepravě do systému datových schránek dne 30. 6. 2023 a téhož dne byla doručena na MěÚ Jilemnice, a doplněnou o zdůvodnění, provedené písemností datované dnem 13. 7. 2023,
2) [redacted] nar. [redacted]
3) [redacted] nar. [redacted]
4) [redacted], nar. [redacted]
odvolání za všechny tři fyzické osoby učinila [redacted] písemností ze dne 7. 7. 2023, a to jak za sebe, tak za [redacted] (jako jeho zástupce) a [redacted] (jako její opatrovník), **rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, odbor vedení úřadu, datované dnem 22. 6. 2023 sp. zn. MUJI 1453/2022/VM č. j. PDMUJI 11832/2020** a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl takto:

Odvolání subjektů:
1) veřejnoprávní korporace Obec Víchová nad Jizerou, IČO: 00276251, Víchová nad Jizerou č. p. 8, 512 41 Víchová n. J., odvolání učinil zástupce obce, advokát [redacted] ul. [redacted] IDDS: [redacted] (advok. kancelář [redacted], písemností ze dne 23. 6. 2023 (na odvolání je uvedeno nesprávně datum 23. 5. 2023; a doplněnou o zdůvodnění, provedené písemností datované dnem 13. 7. 2023,
2) [redacted] nar. [redacted]
3) [redacted] nar. [redacted]
4) [redacted], nar. [redacted]

odvolání za všechny tři fyzické osoby učinila [redacted] písemností ze dne 7. 7. 2023, a to jak za sebe, tak za [redacted] (jako jeho zástupce) a [redacted] (jako její opatrovník),

se zamítají

a **rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice, odbor vedení úřadu, datované dne 22. 6. 2023 sp. zn. MUJI 1453/2022/VM č. j. PDMUJI 11832/2020**, kterým byla zamítnuta žádost Obce Víchová nad Jizerou o vyvlastnění – odnětí vlastnického práva k částem p. p. č. 300 a 305 v k. ú. Víchová nad Jizerou z vlastníků ([redacted]) na vyvlastnitele (žadatele o vyvlastnění) - obec Víchová nad Jizerou,

se potvrzuje.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:
Obec Víchová nad Jizerou, IČO: 00276251, Víchová n. J., č. p. 8, 512 41 Víchová n. J.,
[redacted] nar. [redacted]
nar. [redacted]
[redacted], nar. [redacted]

O d ů v o d n ě n í :

Městský úřad Jilemnice, odbor vedení úřadu, (dále jen „vyvlastňovací úřad“) po provedení vyvlastňovacího řízení vydal dne 22. 6. 2023 rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vyvlastnění pozemků, popř. jejich částí v k. ú. [redacted]

Na tomto místě odvolací orgán uvádí, že v dalším textu tohoto odůvodnění rozhodnutí z důvodu úspornosti nebude u čísel pozemků uváděno katastrální území, ve kterém se nacházejí, vždy se bude jednat o katastrální území [redacted], obec [redacted], okres [redacted].

Proti rozhodnutí ze dne 22. 6. 2023 podali odvolání Obec Víchová nad Jizerou, [redacted] a [redacted].

Právní zástupce obce Víchová ve zdůvodnění odvolání (písemnost ze dne 13. 7. 2023) vyslovil, mimo jiné stanovisko, že důvod vyvlastnění dle ust. § 17 odst. 2 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) je dán, dále to, že vyvlastňovací úřad nadbytečně, popř. v přehnaném rozsahu trval na dohodě mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými. Rovněž byl vysloven názor o tom, že není nutné se zabývat historickým vývojem vzniku stavby místní komunikace v daném prostoru. Proto Obec (přesněji její právní zástupce) navrhla zrušení rozhodnutí datované dne 22. 6. 2023.

Odvolatelé [redacted]) navrhli potvrzení zamítavého rozhodnutí, kdy při tom, mimo jiné vyslovili názor, že v daném případě se má jednat o stavbu pozemní komunikace (v kategorii místní komunikace), údajně v době jejího provedení umístěnou bez souhlasu vlastníka pozemku a současně údajně i bez předchozího veřejnoprávního oprávnění podle stavebních předpisů v době jejího umístění a provedení (před rokem 1990) např. v podobě stavebního povolení.

Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 26. 7. 2023 vyrozuměl účastníky řízení o podaném

odvolání, jakož i jeho obsahu a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě pěti dnů od doručení písemnosti vyvlastňovacího úřadu.

Této možnosti využila [redacted], která se vyjádřila dopisem ze dne 28. 7. 2023, jenž je obsahově jednak doplněním odvolání, jednak poznámkami k odvolání Obce Víchová n. J. V závěru odvolání opět navrhla potvrzení zamítavého rozhodnutí.

Vyvlastňovací úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto odvolání se spisem věci předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí, což učinil písemností ze dne 7. 8. 2023.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno jako přípustné odvolání (bylo učiněno k tomu oprávněnými subjekty, a to ze stran všech odvolatelů) ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Dále bylo zjištěno, že ve smyslu ust. § 83 správního řádu, každé odvolání ze strany každého z odvolatelů bylo podáno včas a jsou proto současně i včas podaným odvoláním. V návaznosti na to bylo možné o odvolání rozhodnout jedním ze stanovených způsobů, uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán posoudil odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek, uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem (viz ust. § 89 odst. 2 správního řádu).

Odvolací orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že v prvostupňovém řízení nebylo prokázáno plné splnění podmínek pro vyvlastnění v potřebné úrovni (k tomu konkrétně viz dále). V návaznosti na to odvolací orgán bez dalšího všechna odvolání jako nedůvodná zamítl a současně potvrdil rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 22. 6. 2023, byť důvody zamítnutí byly jiné, než ze kterých vycházel vyvlastňovací úřad I. stupně při svém rozhodování.

K tomu správní orgán v zájmu jednoznačnosti současně poznamenává, že obecně zamítnutí žádosti nebrání v podání nové žádosti. Tzv. překážka věci rozhodnuté dle ust. § 48 odst. 2 správního řádu platí v tom smyslu, že jedné žádosti nelze vyhovět dvakrát, což není tento případ.

V případě vyvlastnění platí, že se postupuje podle zák. č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, (dále jen *zákon o vyvlastnění*), kdy v otázkách neřešených zákonem o vyvlastnění se postupuje podle správního řádu, což vyplývá z ust. § 29 zákona o vyvlastnění. K tomu je třeba dále dodat, že specifikou vyvlastnění je to, že řada úkonů musí být, a to bezvadně provedena a řádně dokladována ještě před vlastním podáním žádosti o vyvlastnění (případná pochybení, ke kterým došlo ještě před podáním žádosti nelze odstranit v následně vedeném vyvlastňovacím řízení).

Na tomto místě odvolací orgán dále uvádí obecnou poznámku, že z ust. § 2 odst. 4 správního řádu vyplývá požadavek v podobě imperativu (příkazu) na to, aby ve skutkově podobných případech nevznikaly neodůvodněné rozdíly (obdobné pravidlo je obsaženo i v ust. § 10 odst. 2 občanského zákoníku – zák. č. 89/2012 Sb. (viz text: „...ustálené rozhodovací praxi..."). Dále lze uvést, že obecně ust. § 1 odst. 1 občanského zákoníku sice zdůrazňuje členění práva na právo soukromé (občanské) a právo veřejné (v rámci toho např. správní právo, do kterého patří i vyvlastňovací řízení), avšak to nelze absolutizovat. A to i z toho důvodu, že smyslem členění práva na právo soukromé a veřejné (vedle dalších typů členění práva, např. na právo hmotné a právo procesní) není stavět jednotlivé obory práva proti sobě, ale zdůraznění jiného úhlu pohledu na právní vztahy dle konkrétní části (oborů) práva tak, jak se v nich uplatňují

rozhodovací procesy (je tam jiný přístup k nim). V případě občanského práva jde především o zdůraznění „autonomie" subjektů a jejich rozhodování a dále svobody jednání, čemuž musí odpovídat i např. styl občanského zákoníku a jím dané právní úpravy – regulací společenských vztahů, regulovaných občanským zákoníkem atd. Jinak lze poznamenat, že v praxi vyvlastňovacích úřadů v Libereckém kraji byly obdobné případy, ale ty nedospěly do fáze odvolacího řízení, aby o nich odvolací orgán musel rozhodovat.

K věci samé odvolací orgán konkrétně uvádí tyto skutečnosti.

V daném případě se jedná o stavbu pozemní komunikace v kategorii místní komunikace. Tedy je nutné dokladovat listiny veřejnoprávní povahy podle silničních stavebních předpisů. To znamená doložit odpovídající dokumentaci stavby a rozhodnutí, a dále odpovídající rozhodnutí, či souhlasy silničních stavebních úřadů (geometrický pán zaměření stavby vyhotovený podle předpisů o zeměměřičství takovým podkladem není). Nelze-li toto dokladovat (příčiny můžou být různé) je to třeba provést ve smyslu ust. § 50 správního řádu tak, že se pro daný úsek stavby pozemní komunikace pořídí pasport stavby – dokumentace skutečného provedení stavby. Dokumentaci ověřuje speciální stavební úřad pro stavby pozemních komunikacích. Taková dokumentace nahrazuje dokumentaci stavby, ověřenou ve stavebním řízení a lze ji brát ve vyvlastňovacím řízení jako podklad, dokladující umístění, řešení a provedení stavby na místo chybějících rozhodnutí a dokumentace ověřené v původním stavebním řízení apod. K tomu lze poznamenat, že by dokumentace neměla zahrnovat pouze parcely, popř. části, které se mají vyvlastnit, ale měla by zahrnovat i odpovídající navazující část stavby pozemní komunikace, a to pro pochopení logiky řešení a umístění stavby pozemní komunikace a organizace (uspořádání) území, tedy např. okótované umístění tělesa komunikace a dále i okótované umístění sousedních staveb a to i neevidovaných v katastru nemovitostí - např. stožáry el. vedení atd., aby zobrazení umístění stavby pozemní komunikace bylo jednoznačné a snadno ověřitelné na místě atd.), nejen tedy parcel. Ve spise je zmiňována stodola, ve výkrese by mohlo být půdorysné zobrazení stodoly včetně vyznačení např. ve svislém průmětu přesahu střechy stodoly do pozemku (vedle zobrazení umístění obvodových stěn), dále např. řešení odvodnění stavby komunikace, sjezdů ze stavby pozemní komunikace, či nájezdů na stavbu pozemní komunikace, popř. další objekty v území (např. ploty, studny, různé zídky atd.), tedy i těch, které se nezobrazují v katastrální mapě, dále např. vzrostlá zeleň (např. památné stromy atd.). Situační výkres by měl být zpracován na podkladě katastrální mapy a v odpovídajícím měřítku (nemusí to být přímo měřítko katastrální mapy, to se v řadě případů ani nehodí). Ve výkresu příčného řezu je zobrazena i výšková úroveň okolního terénu; ze spisu vyplynulo, že terén okolo stodoly má být cca 0,5 - 1m pod úrovní povrchu stavby pozemní komunikace s tím, že lze do takového výkresu pro jednoznačné pochopení situace zobrazit i okótovanou výškovou siluetu stodoly – v hřebeni, u okapů, popř. dalších staveb atd. S ohledem na důležitost podkladu (ten je důležitý nejen pro silniční stavební úřad, ale i pro vyvlastňovací řízení) je důležité, aby dokumentaci zpracoval autorizovaný inženýr (tím by byla zaručena potřebná vážnost podkladu). Dále je důležité, aby do situačního výkresu byly zobrazeny plochy, které mají být vyvlastněny (podle geometrického plánu) - průmět, a to pro nesporné dokladování toho, že předmětné plochy jsou v územním obvodu stavby místní pozemní komunikace. Obdobně se postupovalo např. u vyvlastnění pozemku, na kterém bylo umístěno těleso stavby pozemní komunikace I. třídy na Turnovsku, realizované v osmdesátých letech minulého století (o vyvlastnění žádalo Ředitelství silnic a dálnic ČR).

Doložené ověření pasportu stavby – dokumentace skutečného provedení stavby, viz ust. § 125 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., (ověření provede silniční stavební úřad – konkrétní rozsah a obsah dokumentace lze s ním dohodnout s tím, že obsahový rozsah a obsah samozřejmě musí být postačující nejen pro silniční stavební úřad, ale i pro účely vyvlastňovacího řízení, viz výše) má ten dopad, že se tím současně dokladuje, že nebylo prokázáno, že by stavba pozemní

komunikace byla v rozporu se silničními stavebními předpisy, tedy byla z jejich pohledu např. nepovolenou stavbou (posouzení této otázky je výhradně na silničním stavebním úřadu; vyvlastňovací úřad toto neposuzuje – není to v jeho věcné kompetenci). Pak by otázka veřejnoprávní povolenosti nebo nepovolenosti stavby místní komunikace byla zcela nepodstatná. Absence náležitého dokladování stavby pozemní komunikace podle silničních stavebních předpisů neumožňovala provedení požadovaného vyvlastnění, např. „holý" situační výkres bez „ničeho", tedy bez potřebného ověření apod. jako podklad nepostačuje, musí se jednat o ověřenou dokumentaci skutečného provedení stavby (to je nejen technický, ale i právní dokument). S ohledem na to, že by měl sloužit speciálnímu stavebnímu úřadu a dále i vlastníkovi stavby a současně i jako podklad pro vyvlastnění, pak by měl obsahovat údaje, popř. zobrazovat, jak je již výše uvedeno i skutečnosti pro účely vyvlastnění (např. průmět vyvlastňovaných ploch do situačního výkresu dle příslušného geometrického plánu apod.).

K předchozímu textu lze poznamenat, že u žádosti byly sice doklady z pasportu místních komunikací (to je pojem silničního práva a nemá nic společného se silničními stavebními předpisy), ten však nenahrazuje doklady a podklady podle silničních stavebních předpisů, viz výše. K tomu lze pro úplnost poznamenat, že v případě, že by pasport místních komunikací neexistoval, popř. by účastník řízení zpochybňoval, že by konkrétní úsek pozemní komunikace měl statut – postavení určité kategorie pozemní komunikace a tyto pochybnosti nešlo vyvrátit příslušnými listinami, vydanými podle silničních správních předpisů, pak by se toto dalo řešit určovacím řízením, vedeným dle ust. § 142 správního řádu. V případě, že by takové řízení probíhalo a Obecní úřad Víchová n. J. by byl příslušným silničním správním orgánem pro takové řízení, bylo by nutné, mimo jiné se vypořádat s možnou systémovou podjatostí obecního úřadu dle ust. § 131 odst. 4 správního řádu. V tomto případě v podkladech bylo dokladováno rozhodnutí o tom, že předmětná stavba pozemní komunikace je místní komunikací (to ostatně nikdo nezpochybnil).

K této stránce věci lze poznamenat, že silniční stavební předpisy vždy netvořil jen stavební zákon (zák. č. 50/1976 Sb., popř. zák. č. 183/2006 Sb.), ale řada pravidel pro stavby pozemních komunikací vždy byla a je (a to i odchylnějších, popř. „volnějších pravidel) v zákoně o pozemních komunikacích a jeho prováděcích předpisech (současný zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, popř. jeho předchůdce – zák. č. 135/1961 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky).

Rovněž je zcela nepodstatná debata o historii vzniku stavby pozemní komunikace, která vznikla za doby místního národního výboru (dále jen „MNV"). Obecně MNV cca od roku 1949 neměly majetek (vlastnictví), ten byl tehdy znárodněn – zestátněn a MNV měly právo hospodaření (cca do r. 1988 právo tzv. správy) s národním majetkem, který jim byl svěřen k plnění úkolů podle zákona o národních výborech. MNV zanikl dnem prvních polistopadových komunálních voleb dne 24. 11. 1990 (stejně tak jako např. dne 31. 12. 1992 zanikla ČSFR). Dnem 24. 11. 1990 na základě zák. č. 367/1990 Sb., o obcích, vznikla Obec Víchová n. J., majetek státu, ke kterému měl MNV právo hospodaření ji připadl do vlastnictví buď vznikem obce, nebo až zákonem č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. Čili v řízení není nutné zabývat se touto stránkou věci.

V daném případě se jednalo o problematiku vyvlastnění části pozemků pod stavbou místní komunikace od vlastníků části pozemků na vlastníka stavby pozemní komunikace (veřejnoprávní korporace Obec Víchová n. J.). Již na tomto místě odvolací orgán poznamenává, že je obecně plně na žadateli, aby určil (v rámci tzv. dispoziční zásady – je to tedy jen na jeho vůli – rozhodnutí), jaký rozsah plochy pod stavbou místní komunikace bude požadovat vyvlastnit, přičemž nic nebrání, aby v průběhu vyvlastňovacího řízení územní rozsah vyvlastnění zúžil (zmenšil).

Před uvedením konkrétního hodnocení splnění podmínek pro vyvlastnění odvolací orgán v zájmu jednoznačnosti uvádí, že je nutné mít na paměti, že jednotlivé podmínky se obsahově prolínají, popř. doplňují, s čímž je nutné pracovat.

Základní formální podmínkou k provedení vyvlastnění je podání žádosti o vyvlastnění. Tato podmínka byla splněna, protože žádost o vyvlastnění byla podána. Žádost o vyvlastnění ze dne 29. 7. 2019 byla doručena na MěÚ Jilemnice dne 30. 7. 2019. Žádost podala žadatelka veřejnoprávní korporace Obec Víchová n. J. Její podání nikdo nezpochybnil.

V případě podmínky (požadavku pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění se provádí jen pro účel vyvlastnění, stanovený zvláštním zákonem (ust. § 3 odst. 1 – první věta textu, zákona o vyvlastnění) lze uvést, že ve prospěch vyvlastnění svědčí titul (důvod) vyvlastnění, obsažený v ust. § 17 odst. 2 písm. b) zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

K tomu lze na okraj uvést, že podobnou možnost řešení vztahu mezi vlastníkem tzv. neoprávněné stavby (ta současně mohla být i nemusela být veřejnoprávně nepovolenou stavbou podle stavebního zákona) a vlastníkem pozemku, na kterém je umístěna, pokud se jedná o odlišné osoby, obsahuje současný občanský zákoník č. 89/2012 Sb. a řešil to i občanský zákoník č. 40/1964 Sb., který platil do 31. 12. 2013.

Pokud se jedná o prokázání a dokladování toho, že veřejný zájem na vyvlastnění je dán (tedy splnění podmínky - požadavku), že na vyvlastnění je dán skutečně objektivní veřejný zájem, jak to vyplývá z ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění, citujeme: „...veřejný zájem převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného"), odvolací orgán uvádí, že dospěl k závěru, že veřejný zájem na vyvlastnění je dán a současně převyšuje veřejný zájem na nedotčenost (nerušenost) vlastnictví. Již obsah ust. § 17 odst. 2 písm. b) zák. č. 13/1997 Sb. obsahuje v sobě veřejný zájem, a to vyvlastnění pozemku, jestliže pozemní komunikace je navržena na „cizím" pozemku. Je nesporné, že vztahy mezi vlastníkem stavby a vlastníkem pozemku, na kterém je stavba umístěna, jestliže se jedná o rozdílné osoby, mohou být složité. Z tohoto důvodu zákonodárce stanovil možnost řešení této právně komplikované situace, a to jak po linii veřejnoprávní (linie správního práva) cestou vyvlastnění, tak po linii soukromoprávní (linie občanskoprávní – občanský zákoník) cestou ust. § 135c zák. č. 40/1964 Sb., který se vztahuje na neoprávněné stavby, prokazatelně pořízené, nebo alespoň zahájené do 31. 12. 2013. Již tím, že ust. § 17 odst. 2 písm. b) zák. č. 13/1997 Sb. umožnil vyvlastnění v takovém případě, pak tím současně vyslovil, že veřejný zájem v takovém případě je dán (stanoven) a současně převažuje nad veřejným zájmem na nedotčenosti, popř. nerušenosti dosavadního vlastnictví k pozemku.

V případě podmínky o tom, že účel vyvlastnění, pro který má být vyvlastnění provedeno a který spočívá ve změně využití území, popř. v umístění stavby, je v souladu s cíli a úkoly územního plánování (ust. § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí tyto skutečnosti.

V daném případě je již stavba místní komunikace v území fyzicky umístěna. To má ten důsledek, pokud se neprokáže, že se jedná o veřejnoprávně nepovolenou stavbu (to dokazuje silniční stavební úřad), že stavba je v souladu i s cíli a úkoly územního plánování (je stávající a územní plánování ji musí respektovat). Pokud bude podávána nová žádost o vyvlastnění, je nutné dokladovat alespoň vyjádření orgánu územního plánování z toho hlediska, zda územní plán nadále počítá s předmětnou místní komunikací, např. tím, že pro místní komunikaci má vyčleněnou funkční plochu v kategorii „stabilizovaná" plocha, tedy doklad o tom, že v území z hlediska jeho koncepce organizace (prostorové a funkční uspořádání území) se nic nemění (alespoň ve vztahu k předmětné pozemní komunikaci).

V případě podmínky pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění lze provést jen v nezbytném rozsahu k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (ust. § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění), odvolací orgán uvádí, že prokázání této skutečnosti lze provést doložením ověřené dokumentace skutečného provedení stavby, kdy do situačního výkresu bude proveden zákres (průmět) ploch, které mají být vyvlastněny podle geometrického plánu. Pokud průmět bude uvnitř stavby pozemní komunikace, popř. maximálně bude lícovat s vnějším okrajem stavby pozemní komunikace (nemusí se jednat o vozovku, ale může se jednat o vnější okraj tělesa pozemní komunikace apod.), pak bude prokázáno, že vyvlastnění je v „nezbytném" rozsahu, protože nepřekračuje vnější obvod stavby pozemní komunikace apod.

V případě požadavku na prokázání veřejného zájmu na vyvlastnění (ust. § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění) odvolací orgán uvádí, že ust. § 17 odst. 2 písm. b) zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, to umožňuje, viz výše, s tím, že veřejný zájem na vyvlastnění převyšuje nad veřejným zájmem na nedotčenosti (nerušenosti) vlastnictví.

Další podmínky vyvlastnění ve vztahu k vyvlastňovaným obsahuje ust. § 5 zákona o vyvlastnění.

Jedná se o podmínky, kterými je preferována dohoda s vyvlastňovanou osobou v podobě obligatorní nabídkové povinnosti vůči vyvlastňované osobě a okolností, za jejichž splnění nastupuje právní fikce o tom, že dohoda nebyla uzavřena. V návaznosti na to pak lze provést vyvlastnění (viz ust. § 3 odst. 1, poslední věta textu, zákona o vyvlastnění), se kterým souvisí ust. § 5 téhož zákona.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že jsou důvodné pochybnosti o splnění tohoto požadavku zákona, v důsledku čehož nelze mít za to, že v každém případě byly nezpochybnitelně splněny podmínky zákona. To má, mimo jiné ten nevyhnutelný následek, který spočívá v tom, že znehodnocuje následně podanou žádost o vydání rozhodnutí o vyvlastnění, protože vady v krocích, činěných před podáním vlastní žádosti o vyvlastnění, nelze odstranit v následném vyvlastňovacím řízení. Je-li přesto žádost o vyvlastnění podána, pak musí být zamítnuta, což je i tento případ. Pokud dojde k vadám v postupu před podáním žádosti, je třeba celou tuto proceduru zopakovat, a to již bezvadně.

Žadatel nezvládl náročnost této stránky věci. Průvodní dopis žadatele, kterým navrhl (požádal) uzavření kupní smlouvy s přiloženou kupní smlouvou, bylo v podkladech dokladováno ve stejnopisech, určených každému ze spoluvlastníků pozemků. K tomu lze poznamenat, že dokladovaná žádost o vyvlastnění ze dne 29. 7. 2019 na třetí straně uvádí přílohy žádosti s tím, že v položkách, číslovaných č. 1 až 6 nejsou vůbec uvedeny doklady o povinných jednáních (úkonech), které je třeba provést před podáním žádosti o vyvlastnění jako takové.

V případě [redacted] fyzické osoby omezené ve svéprávnosti (způsobilosti k právnímu jednání) je nutné uvést, že obecně je třeba zaslat návrh opatrovníkovi ([redacted]) a současně mít na paměti ustanovení § 483 odst. 2 písm. b) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění – opatrovník nesmí za opatrovance zcizit nemovitou věc bez souhlasu opatrovnického soudu, který tedy musí být rovněž dokladován. K problematice dohody mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovaným obecně odvolací orgán v zájmu jednoznačnosti uvádí tyto skutečnosti. V rámci vyvlastnění jsou povinné maximálně dva pokusy o dohodu. Prvním je povinnost navrhnout uzavření příslušné občanskoprávní smlouvy ještě před vlastním podáním žádosti o vyvlastnění, viz výše. Již tam se tzv. vykládají karty na stůl. To je první a vždy povinný pokus o dohodu, stanovený zák. č. 184/2006 Sb., viz výše. Druhý „povinný" pokus o dohodu vyplývá z ust. § 5 správního řádu, které stanoví obecnou povinnost správních orgánů pokusit se o smírné řešení rozporů mezi účastníky řízení. To je při ústním jednání, pokud se samozřejmě dostaví všichni účastníci řízení, nebo alespoň některý z nich (s nepřítomnými osobami z povahy věci nelze jednat, a pokud se z jednání neomluví s věrohodným důvodem

nepřítomnosti, popř. se nezúčastní jednání z vážných důvodů, není nutné jednání opakovat). Tam vyvlastňovací úřad vyzve (výzva je spíše dotazem, např. zda by se nemohli dohodnout apod.) přítomné osoby k dohodě, tedy pokusí se o dohodu mezi nimi. Pokud je pokus neúspěšný (dotazování, či vedení účastníků k uzavření dohody nemusí být nijak dlouhé atd.), popř. je výslovně odmítnuto některou ze stran uzavření dohody (takové právo má obecně i vyvlastnitel, nemusí např. přistoupit na výši náhrady dle požadavku vyvlastňovaného apod.), pak toto vyvlastňovací úřad poznamená do protokolu a tím bude mít tuto stránku věci vyřízenou. Zákon skutečně hovoří jen o pokusu o dohodu, nikoliv o tom, že musí dojít k dohodě. Jestliže právo (obecně) zná právo na uzavření smlouvy, pak současně zná právo (svobodu) nepřijmout návrh na uzavření smlouvy, a tedy i právo (svobodu) odmítnout návrh smlouvy, a to je třeba respektovat. „Prvním" pokusem o dohodu, jak je výše uvedeno, jsou jednání (úkony), provedené ještě před podáním žádosti o vyvlastnění u vyvlastňovacího úřadu. „Druhým" pokusem o dohodu je pokus vyvlastňovacího úřadu o dohodu v rámci ústního jednání, viz výše, pokud se k jednání dostaví dotčené strany (tady neexistuje povinnost se dostavit k ústnímu jednání, a to pro žádnou stranu). Jednání o této otázce u vyvlastňovacího úřadu má „výhodu", že u toho je „třetí osoba" – vyvlastňovací úřad, jehož zaměstnanci jsou zpravidla odborníci (právníci, popř. osoby mající vzdělání stavebního směru), které mohou přítomným stranám, pokud budou ochotné se o tom alespoň „pobavit", ledacos vysvětli, popř. mohou poradit, popř. posoudit jiné řešení situace, pokud to okolnosti případu dovolí atd.

Úplným závěrem odvolací orgán pokládá za nutné upozornit na to, že v současné době jsou „v pohybu" jak stavební předpisy, tak předpisy o vyvlastnění, od 1. 7. 2024 v plném rozsahu mají vstoupit v účinnost nové stavební předpisy i nový zákon o vyvlastnění. To je nutné zohlednit tak, aby bylo vyhověno nejen aktuálně účinným předpisům, ale i předpisům, které vstoupí v účinnost dne 1. 7. 2024 (tyto předpisy nejsou ještě účinné, ale byly vydány ve Sbírce právních předpisů, tedy jsou vyhlášené a tedy platné), aby nedošlo ke zpochybnění postupů, provedených za účelem vyvlastnění.

Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

KRAJSKÝ ÚŘAD ODBOR ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU LIBERECKÉHO KRAJE 1121

Mgr. Zdeněk Hluštík
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Rozdělovník:

Doručí se do vlastních rukou:

- advokát [redacted], ul. [redacted]

(doručí se jako zástupci Obce Víchová n. J.)

- [redacted]
  (této osobě se doručuje současně i jako zástupci [redacted] a i jako opatrovníkovi [redacted])
- Okresní soud v Semilech, opatrovnické odd.,513 01 Semily
  (opatrovnický soud pro [redacted])

Dále obdrží:

- Městský úřad Jilemnice, odbor vedení úřadu, 514 01 Jilemnice

Doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument 163175960-18864-240227113847.pdf vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **163175960-18864-240227113847**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **9**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Liberecký kraj, IČ: 70891508

Pracoviště: Liberecký kraj

Datum vyhotovení: **27.02.2024**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: PAVLA MIKEŠOVÁ

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky .

163175960-18864-240227113847